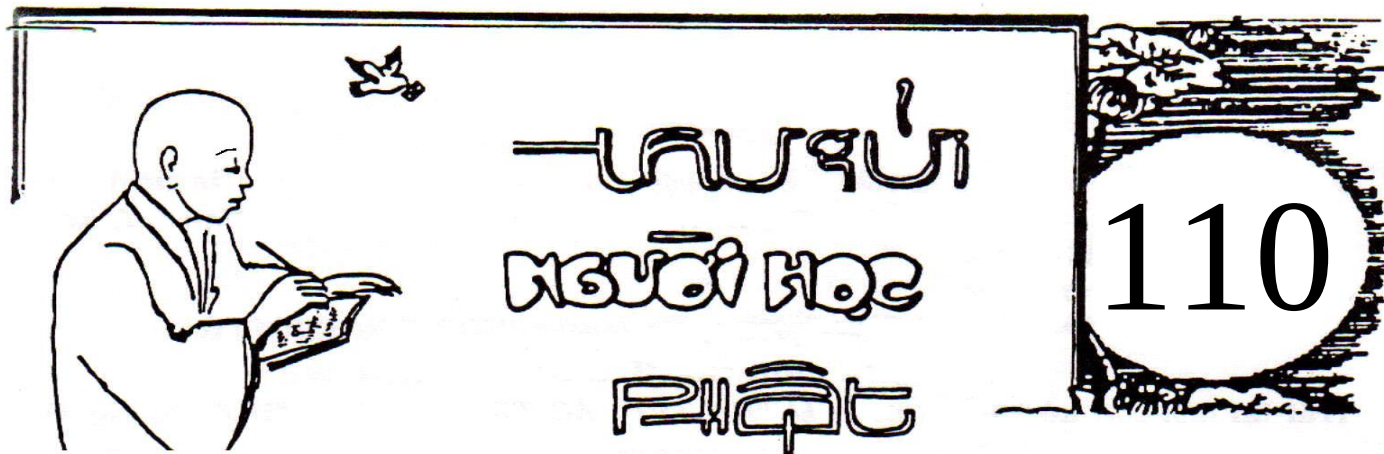

Thay mặt Bốn sư THÍCH HẢI-QUANG
PHÁP-HOA PHẬT TỬ - MẬT-TỊNH ĐẠO TRÀNG
1107 E. 32nd St. Tucson, AZ 85713
Tel : (520) 445-7747 or (520) 286-2672
Web site : www.phaphoatu.com

HỎI:

1.- Thế giới hiện nay đang trong NGHIỆP NẠN bệnh dịch CORONA VIRUS, trong pháp Phật có phương cách TU nào giúp để phòng ngừa nhiễm bệnh và điều trị không?

ĐÁP :

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT, mấy tuần qua chùa đã nhận được nhiều thư, điện thoại hỏi Bảo Đăng có ấn chú nào để tu tập giúp phòng ngừa nhiễm bệnh dịch này không ?

Trước khi đi sâu vào vấn đề tu tập, chúng ta nên hiểu thêm rằng :

- Thiên tai, bão lụt, động đất, bệnh dịch vv...không phải tự nhiên mà đến, không phải từ trên trời rớt xuống cũng không phải từ dưới đất chui lên đâu.
- Hễ mỗi khi có biến chuyển gì khác thường, chúng sanh luôn nghĩ rằng do ông Trời, hoặc quỷ thần mang đến cả. Đó là một điều nghĩ sai quấy mà mang thêm tội.

Phải biết thêm rằng :

Chúng sanh chúng ta từ vô thủy kiếp đến nay đã lăn lộn mãi trong sáu nẻo luân hồi, vì do vô minh mà gây tạo ra biết bao sự đau khổ ("*vô minh*" chắc quý vị học triết cũng đã biết). Nếu phá hết vô-minh thì sẽ được giác ngộ, khi được giác ngộ rồi thì hết đau khổ.

Vô minh như thế nào ?

Sự vật trước mặt ta rõ ràng như thế đó mà ta không nhận ra thật tướng của nó. Mà lại nhận thấy sai khác đi, nên hiểu một cách sai lầm, đó gọi là vô minh.

Thí dụ, ta tên là A. Thật ra tên đó khi cha mẹ sanh ra chưa có. Cha mẹ chỉ sanh ra cục thịt chứ không có A, B gì hết. Đến khi đứa bé được đặt tên là A, lúc đầu ta không chấp nhận, nhưng sau đó nghe người gọi A mãi, nên nhận cái tên A thành cái của TA, rồi cứ đinh ninh ta là A, A là ta, đồng hóa TA với A là một. Khi đồng hóa TA với A là

một rồi, bây giờ ở trong nhà nghe người nào đi ngoài đường gọi tên A lên để mắng chửi, thì thấy khổ vô cùng. Hoặc có người nào đi ngoài đường gọi tên A lên mà ca ngợi, thì thấy vui sướng lắm. Lúc đầu cha mẹ đặt tên A, thì lúc đó ai muốn khen chê gì cũng mặc, ta không sướng không khổ gì hết. Nhưng khi ta đồng hóa tên A là ta, ta là A rồi, ai khen A thì ta sướng lắm, ai chê A thì ta khổ lắm. Họ khen chê tên A không thôi chứ không đụng chạm gì tới thân thể cả, họ khen chê cái tên, một cái hư danh thôi nhưng mà sướng lắm, khổ lắm. Nếu như ta biết suy nghĩ một chút, tên A là giả tạo và chắc gì chỉ có ta mới có tên A ! Có rất nhiều người tên A.

Tên A khác có thể được người đó khen, chứ đâu phải khen A này đâu mà sướng ! chê A khác chứ đâu phải chê A này đâu mà khổ ! nhưng ta cứ níu tên A vào ta, rồi tưởng rằng ngoài ta không ai có tên A nào khác nữa. Nên nghe khen là sướng, nghe chê là khổ. Điều đó có phải là vô minh không ?

Lúc đức Phật còn tại thế, một hôm Ngài dẫn một đoàn đệ tử đi trên đường. Đi sau Ngài có hai thầy trò ngoại đạo tên Phạm Ma Đạt. Thầy thì dùng mọi lời lẽ xấu xa, chỉ trích, chê bai Phật, chê bai đệ tử Phật; còn người học trò thì dùng mọi lời lẽ hay ho khen tặng Phật; khen đệ tử Phật. Nhưng Phật vẫn làm thinh không nói gì cả. Đến khi về tịnh xá thọ trai xong, các đệ tử ngồi lại bàn tán:

Hai thầy trò ngoại đạo khen chê như vậy mà đức Thế Tôn có nghe hay không ! Nếu Ngài có nghe thì tại sao Ngài lại làm thinh, không nói gì cả ? chúng đệ tử thắc mắc.

Đức Phật đi ngang qua nghe được liền hỏi các thầy bàn tán chuyện gì ?

Các thầy trả lời Phật :

- *Các con bàn chuyện khi nãy. Có hai thầy trò ngoại đạo Phạm Ma Đạt đi sau lưng, người thầy thì chê mà người trò thì khen. Không biết đức Thế Tôn có nghe không mà không thấy Ngài nói gì cả.*

Phật dạy :

- **“Này các Tỳ kheo, các thầy khi nghe ai khen chớ vội mừng, vội mừng thì bị sa đọa; khi nghe ai chê chớ vội buồn, vội buồn thì bị sa đọa. Bình tĩnh xét người khen đó có đúng với ta hay không đúng với ta”.**

Sự bình tĩnh đó quan trọng lắm. Có bình tĩnh thì mới sáng suốt, có bình tĩnh mới đối phó đúng đắn, nếu không có sự bình tĩnh, thì chúng ta sẽ xử sự sai quấy.

Chúng ta nhờ có Phật ra đời mới **“khai thị”** cho chúng sanh những cái gì thấy trước mắt phải hiểu cho rõ, nhận thức cho đúng. Phật dạy phải thay đổi cách nghĩ sai lầm đối với sự vật. Khi đã hiểu rõ, nhận thức đúng rồi thì ta sẽ có sự xử sự đúng. Xử sự đúng thì bao giờ cũng đem tới an vui, lợi lạc. Lợi ích của đạo Phật là vậy. Người theo đạo Phật hiểu chừng nào, thực hành chừng nào thì càng thấy sự vui vẻ chừng đó.

Giáo lý của Phật đã dạy chúng ta sự “tự giác”. Nhắc chúng ta phải làm chủ lấy mình, nhìn lại lòng mình, từng hành động của mình trong từng ngày, từng giờ có đam mê điều gì xấu xa, điều gì u tối, điều gì độc ác, có tham lam, có thủ đoạn hay không. Nếu có thì trừ diệt liền đi. Tự soi lại trong lòng mình ngày nay có được điều thiện nào không, có nghĩ được điều tốt, điều hay, có nhân, có nhĩn, có cứu giúp gì cho ai không ? nếu chưa có thì cố gắng phát tâm liền đi.

Người có tu tập, có học hiểu và thấm nhuần giáo lý nhà Phật, người ấy sẽ thấy rằng: Chúng ta là Phật tử, tu tập theo chánh pháp thì :

- **Tâm hồn ta sẽ mở rộng thêm chứ không phải thu hẹp lại.**
- **Tâm hồn ta sẽ sáng lên chứ không tối tăm lại;**
- **Tâm hồn ta hiền ra chứ không phải độc ác.**
- **Tâm hồn ta sẽ tùy hỷ chứ không còn tranh chấp.**
- **Tâm hồn ta sẽ bố thí chứ không còn tham lam nữa.**

Nếu chúng ta hiểu một cách chân thành, thì ta sẽ trở nên con người tốt trong xã hội. Phải biết thêm rằng :

Tánh giác của chúng ta vốn “**minh sáng**” rồi, cho nên bây giờ chúng ta mới biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật để trở về với bốn tánh của mình là tánh giác, là tánh Phật (*là phật tánh*), (*nhân chi sơ tánh bốn thiện*). Bốn tánh chúng ta vốn có đầy đủ rồi, giờ trở về sống với chân tâm bản tánh. Không còn cái gì mà giản dị hơn, sao chúng ta lại không chịu tu sửa. Chúng ta không ai chịu sống với tánh A-DI-ĐÀ sẵn có của mình. Mà cứ chạy theo cái “**giả cảnh**” bên ngoài từ kiếp này qua kiếp khác mãi.

Chúng ta không chịu ngồi yên ổn làm ông PHẬT, mà chúng ta cứ phân biệt, chấp nhất những sự việc độc nhiễm cho tâm thức của mình, cứ có cái thói ưa thích thấy những cái giả hợp, ưa thích nghe những lời giả dối, thân phải đi du lịch, đi chơi đó đây, chúng ta cứ thích mua thêm những việc vào thân.

Quý vị biết mua việc gì khg ?

Có người tung tiền ra để mua tình yêu, mua tình bạn, mua tiếng khen tặng, mua sự chú ý, mua danh, mua lợi, mua chức tước, mua quyền thế, mua bằng cấp, mua sắc, mua đủ thứ thú vui, giá đắt nhất là mua những bài học kinh nghiệm.

Cho nên chúng sanh chúng ta sống trong điên đảo, mê lầm, lấy giả làm thật. Tâm cứ động hoài, mình cứ phải phân biệt đúng sai, phải quấy, nên không thể nào “**an định**” được cái tánh **PHẬT** của mình.

Vậy thì cái **VỌNG** không có gì khác, qua “phân biệt”, vì khi khởi lên một niệm Phân biệt thì trăm ngàn **VỌNG TƯỚNG** liền sanh khởi. Tất cả trăm ngàn cái chướng nạn liền phát huy.

Cái bản tánh của con người mình là Phật (*là thiện, hiền lành và từ bi*) mà lại không

hề để tâm đến cả. **Sáu căn** (*mắt, tai, Mũi, lưỡi, thân, ý*) cứ chạy miết theo sáu trần (*sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp*), ôm lấy cái hư vọng (*là cái giả hợp, vọng tưởng*), thế là hóa ra lầm lỗi, mà cái tâm lầm lỗi này nó mở màn cho cả một trời VÔ MINH (NGU SI) từ vô thủy kiếp tới giờ không cản được, và nó càng ngày càng lún sâu thêm. Mở ra bao nhiêu cảnh giết hại, cướp đoạt, dâm dục, và vọng ngữ (*nói láo, nói hung ác, nói lời thêu dệt, nói đâm thọc hai chiều*). Rồi cứ kéo dài mãi đường luân hồi, nhất là 3 đường ÁC (*địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh*) cho đến giờ mà chúng ta vẫn chưa thoát ra được, chưa chịu tỉnh ra, mà cái lỗi lầm không đâu xa, không phải cái gì khác, vì chúng ta ham PHÂN BIỆT, ưa thích cái GIẢ, luôn chạy theo SÁU TRẦN, lỗi là chỉ ở chỗ đó thôi.

Cho nên chúng sanh vì tham cầu, chạy theo sáu trần mà không tội ác nào mà không dám làm cả, cũng vì lòng tham tiền, tham danh lợi.

Hiện nay chúng sanh đang sống trong cảnh bệnh dịch CORONA VIRUS (COVID – 19) lan tràn khắp trên thế giới, người người chết, biết bao kẻ đang mắc bệnh, gia đình, con cháu, cha mẹ phải cách ly nhau. Nhà nhà sầu lo, công ăn việc làm phải đình trệ, tiệm từng đóng cửa, kinh tế của thế giới đang trong cảnh lâm nguy.

Quý vị cũng biết trước kia người ta chỉ làm ra tiền giả mà thôi. Nhưng trong thời gian gần đây, dân chúng mắc bệnh vì ăn phải nhiều loại thức ăn giả...như gạo giả, bánh tráng giả, bột giả, cà phê giả, bún giả, trà giả, tiêu giả, bánh kẹo giả, trứng giả, thuốc giả, và làm vàng giả, cầm thạch giả, kim cương giả, tiền giả, ngay cả thân người ta cũng giả vv....

Họ còn dùng đủ loại thuốc hóa học, độc tố để nuôi súc vật, nuôi cây ăn trái.vv...cho nên súc vật lớn mau hơn bình thường, trái cây to lớn hơn bình thường, rau cải xanh to hơn bình thường, nghĩa là cái gì cũng to lớn hơn bình thường.

Cho nên, bên trong thật chất thì toàn là độc tố, mới phát sanh ra những bệnh kỳ lạ mà không có thuốc để chữa trị, người người sầu lo, bệnh tật lan tràn. Tiếng than vang lên tới trời, cho nên chiêu cảm đến cái QUẢ của bệnh dịch này để cảnh giác những kẻ đã, đang làm ác, giết vô số người mà không thấy máu !

Hy vọng rằng, sau trận bệnh dịch CORONA này sẽ cảnh tỉnh rất nhiều người ác, giúp cho họ bỏ ác mà làm thiện, giúp người bỏ bớt tánh THAM mà biết bố thí. Biết thương gia đình mình, và biết thương người mà không còn dám làm thức ăn giả nữa, không còn nuôi súc vật bằng những chất hóa học nữa, trồng trọt thiên nhiên hơn. Ăn uống hiền lành hơn (*nghĩa là không còn ăn những côn trùng còn sống, giết thú độc để bán*) nữa.

Nếu chúng sanh biết sợ, biết hối cải, biết thương mình thương người, không còn gây tạo ác nghiệp nữa thì thế giới sẽ từ từ thanh bình và an lạc hơn.

Bằng không sau bệnh dịch, nạn châu chấu kéo đến tàn phá hết ruộng vườn, cây trái, rồi thiên tai (*động đất, bão lụt, núi lửa*) kéo đến, chiến tranh lan tràn khắp nơi, người chết như bèo trôi sông vậy. 10 phần chết 7 còn 3, chết 2 còn 1 mới ra thái bình !.

Kỳ bệnh dịch này của toàn thế giới, là cộng nghiệp chung của chúng sanh, không phải một hai người làm ác mà cả thế giới có quá nhiều người tạo tác, và đã có quá nhiều người hưởng ứng làm những điều ác (*giết người, hại vật*). Giết, bán những côn trùng sống, ăn những động vật sống rất độc, đang lan tràn khắp trên thế giới.

Vì có quá nhiều người hưởng ứng ăn uống những thứ ĐỘC VẬT này, nên mới gây tạo ra một sức NGHIỆP rất mạnh, **chiêu cảm đến bệnh dịch CORONA VIRUS này để đập lại họ**, để giúp ngưng những cái tâm ác độc đó đi, để chúng sanh bớt khổ.

Có nhiều người nghĩ rằng : Giàu có lớn, danh vọng cao, tiền của nhiều là hạnh phúc. Nhưng tại sao trong các giới này còn có nhiều kẻ bực tức, bất mãn, buồn khóc, chán nản, vv...Hạnh phúc chơn thật không phải do giết người, hại vật, làm những việc độc ác, giàu sang trên xương máu, mồ hôi, nước mắt của người khác đâu quý vị.

Phải biết :

Hạnh phúc chơn thật là phải xuất xứ ở một tinh thần đã giải thoát mê lầm (NGU SI). Người có tâm đạo, có chân thật tu tập, có học hỏi theo chánh pháp nhà Phật, thì sẽ nhận thức và hiểu rằng :

- Dầu sống ở trong hoàn cảnh nào, tinh thần vẫn an định, vui trong hoàn cảnh đó.

Thí dụ như :

- Ở trong cảnh nghèo mà không thấy thiếu thốn,
- Ở trong cảnh hèn mà không mất phẩm cách,
- Ở trong cảnh rối loạn mà không mất thanh tịnh,
- Ở trong cảnh hãi hùng mà không sợ sệt.
- Ở trong cảnh biệt ly mà không mến tiếc.
- Ở trong cảnh yêu thương mà không bị lụy.
- Ở trong nghịch cảnh mà không chán nản.
- Ở trong cảnh rủi ro mà không oán trách.
- Ở trong cảnh may mắn mà không kiêu căng.
- Ở trong cảnh bị gạt găm mà không tức tối, không oán hận.
- Ở trong cảnh an lạc mà không say đắm, buông lung.
- Ở trong cảnh chết chóc của bệnh DỊCH CORONA này, vẫn bình tĩnh mà không sợ sệt, không thay đổi chí hướng lành. Vv...nếu mà kể cho hết ra thì nhiều lắm đó.

Tuy nhiên, nếu như người không có một pháp tu tập đúng pháp của Phật dạy để ổn

định tinh thần. Ất khó mà giải thoát được các thứ **BIẾT CẢM SỰ KHỔ SỞ** đó.

Quý vị có biết tại sao không ?

Vì tâm chúng ta thường hay DÍNH MẮC, hay PHÂN BIỆT, hay CHẤP NHẤT, hay NGHI NGỜ, hay THAM LAM, hay GIẢI ĐÃI, nhất là có quá nhiều VỌNG TUỜNG, do vì không gặp được chánh pháp vậy.

- Còn người có căn duyên, gặp được pháp tu tập đúng pháp, mỗi khi có những thứ biết cảm đến làm mình khổ, thì liền biết áp dụng vào lời Phật, Chư Tổ khuyên dạy, mà niệm tưởng để an trụ tâm vào pháp.
- Tùy theo công sức tu tập nhiều ít, có được bền vững đến đâu. Thì cái tâm niệm tưởng mới vững chắc đến đó.
- Chúng ta đang sống trong cảnh đời khổ hiện nay, bệnh dịch lan tràn khắp nơi, đập thẳng vào không chừa một ai. Cũng giống như giữ phao nổi trong lúc bị trôi giạt ở giữa biển khơi vậy.
- Phao nổi ví như pháp tu. Các thứ lượn sóng nhận chìm ví như các thứ biết cảm làm khổ. Ở giữa biển đang cơn sóng gió. Rời phao nổi là mất mạng. Còn giữ được phao nổi là việc rất khó nhọc.
- **Trong lúc đang chiếc phục với các thứ biết cảm làm khổ.** Người tu mới thấy được giá trị công phu tu hành của mình, nhất là cái pháp MẬT TỊNH đã dạy cho mình tu tập, giúp cho mình thức tỉnh, giúp cho mình bỏ MÊ, giúp cho mình có trí sáng, giúp cho mình xả bỏ được những hận thù. giúp cho mình hết đau khổ, và giúp cho mình đạt được cái tâm an tịnh. Vậy nên cố gắng tu tập không ngừng.
- Người đời ngộ lắm, ai cũng không muốn mình bị khổ, nhưng lại hay làm khổ cho kẻ khác
- Theo luật NHÂN QUẢ, hễ làm khổ người sẽ bị người khác làm khổ lại. Đời này chưa trả quả, đời sau cũng sẽ trả, không thể nào tránh được đâu.
- Không muốn mình bị khổ, mà lại có những hành động mang cái khổ đập lại mình. Như vậy có phải là việc làm giống như kẻ điên không ? Đó là VÔ MINH !

Phật có dạy :

- *Tất cả chúng sanh làm ác, đều là những kẻ điên. Ác ít thì điên ít, ác nhiều thì điên nhiều.*

Nói tới đây chợt nhớ tới lời dạy của Đức QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT dạy Bảo Đăng phải nhớ rằng :

- “**SỐNG, là không sống cho bản thân mình.**
- **Không ích kỷ,**
- **Không hẹp hòi,**

- Không ganh tỵ.
- Không đố kỵ.
- Không tham lam,
- Không tranh chấp,
- Không danh lợi.
- Không giết người,
- Không hại vật.
- Vv.....

Những thứ này, là những con quỷ dữ lúc nào cũng chờ mình, để xé nát mình ra. Chúng sanh nào cũng bị nó xé nát, không nát thì cũng trầy trụa. Kể cả chính người tu cũng vẫn không thoát khỏi nanh vuốt của các con quỷ dữ đó.

Cho nên,

- Phải mở rộng tấm lòng,
- Phải biết phân biệt điều hay, điều dở.
- Phải biết việc nào nên làm, việc nào nên tránh (*có hại cho người thì không làm, có lợi ích cho người thì làm. Vv....*)

Đó là điều vô cùng khó khăn, không phải dễ làm.

Vì vậy nó đòi hỏi ở một trí sáng suốt, mà muốn có được cái trí sáng suốt để nhận diện được giá trị của tất cả mọi việc, thì phải có một thời gian tu tập rất là dững mãnh. Khi một người tu tập, mà không đem hết trọn tấm lòng chân thật của mình để tu tập, thì kết quả không thể mang tới cho mình một cách đúng ý được.

Tuy rằng, mình có đi chùa hàng ngày, hằng tuần để tu tập, làm mọi thứ công quả, cúng dường thật nhiều tiền của.vv...mình tưởng rằng, mình đã tu hành rất giỏi rồi, có đầy đủ phước đức rồi, chết sẽ được Phật rước là cái chắc !

Nhưng thật ra, không được chút gì hết !

Vì song song với đường lối tu tập, thì không đúng pháp !

Cần phải SỬA TÂM, RỬA TÁNH cho thật là nhiều. Một tánh dù nhỏ như hạt cát, hạt bụi, mà không chịu sửa, thì tới một lúc nào đó nó cũng sẽ trở thành ra núi TU DI. Đừng nói chỉ hòn sỏi nhỏ.

Cho nên, một khi đã phát tâm thành tu tập, thì phải tu tập cho đúng pháp, đúng cách, không thể nào ương ương, dở dở được. Vì ương ương dở dở là mồi ngon cho quỷ dữ, chúng rất thích những người ương ương dở dở.

Do đó, chuyện sửa tâm tánh (*ác*) thành thiện của mình. Chuyện trau dồi tâm tánh của mình, là một điều làm rất khó. Nhưng một khi đã chịu nhẫn, chịu nhục, chịu mọi sự khảo đảo để vượt qua rồi, thì bên kia của cánh cửa là con đường sáng thênh

thang. Mình có thể đi đến bất kỳ một nơi nào, một cõi TỊNH nào, chứ không nhất thiết đi về cõi CỰC LẠC đâu !

TA (là Bồ Tát Quán Thế Âm), mong mỗi rằng :

Những lời nhắn nhủ nhỏ của TA, sẽ giúp cho các người tìm thấy được chút ánh sáng ở cuối đường hầm (tối tăm). Tuy rằng tình trạng hiện giờ thì leo lét thiệt, nhưng nếu biết “kịp SÁM HỐI, SỬA TÂM TÁNH và TU TẬP ĐÚNG PHÁP” thì sẽ tìm thấy được ánh sáng. Tất cả còn tùy thuộc tốc độ SÁM HỐI và TÂM THÀNH của các người”.

Nam mô QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT. Chúng con sẽ y giáo phụng hành.

Có người **HỎI** :

Vậy, muốn thoát bệnh nghiệp này, phải niệm PHẬT, niệm QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT. Nhưng có nhiều người không thấy được BỒ TÁT nên họ không tin, thì phải làm sao ?

ĐÁP :

A-DI-ĐÀ PHẬT, ví như ông thấy một chiếc xe hơi khởi sự chạy đến một địa điểm khác. Chiếc xe càng chạy xa thì hình dáng của nó càng thu lại nhỏ thêm lần, cho đến khi mất hẳn. Có người đến sau, nghe ông thuật lại có chiếc xe mới chạy qua, nhưng họ vẫn không tin, nói rằng: “tôi không có thấy gì cả” !

Điều đó chứng tỏ rằng, chúng sanh tuy chỉ tham luyện những cái gì mà hiện thực ngó được, cảm được, sờ mó được.

Còn những cái gì mà không sờ mó được, không thấy được thì ít có người TIN và không bao giờ để ý đến, có khi còn phỉ báng nữa. Mặc dù có thờ Phật, có học Pháp, có tu tập, có tụng kinh.vv...

Cho nên, đó là điều mà chúng sanh chúng ta không thể nào thành công được trong vấn đề tu tập. Khi tu tập đúng nghĩa, đúng phép, thì tức khắc sẽ thấy tâm thể mình nhẹ nhàng, không nặng trĩu, trí trong sáng, thì lập tức nghiệp bệnh tiêu trừ, dù cho trong hoàn cảnh nào đến với mình, cũng sẽ không nặng nề vì mình nhất tâm niệm PHẬT, niệm BỒ TÁT không thôi tâm.

Loài người ở thế gian cũng như kẻ đến sau. Còn chư PHẬT, chư BỒ TÁT như người thứ nhứt đã chứng kiến có chiếc xe đã chạy đi. PHẬT và BỒ TÁT đặc đạo, thấy tất cả sự thật trong vũ trụ mà người đời không thể thấy được. Hãy tin vào đấng hoàn toàn sáng suốt và trọn lành. Vì thương xót chúng sanh mù tối mà chỉ bày cho thấy các sự thật.

Người đời ở nơi QUẢ (ác) mà không biết NHÂN, và cũng đã tạo NHÂN (ác) mà không biết QUẢ. Đức QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT đã từng cứu khổ cứu nạn cho vô số chúng sanh khi gặp hiểm nạn, ma nạn. vv....một cách bình đẳng.

Hễ ai chân thành tha thiết niệm đến danh hiệu của BỒ TÁT thì sẽ được BỒ TÁT cứu nạn cho, không sai. Nạn gì cũng thoát, bệnh gì cũng lành, sở cầu luôn được thành tựu, nhưng phải chánh đáng.

Mỗi ngày nên lạy :

- THẬP NHỊ DANH NHƯ LAI LỄ SÁM DIỆT TỘI,
- TRÌ CHÚ DIỆT TỘI (UM, A RÔ LIK SÓA HA) (10 phút)
- TRÌ CHÚ (UM, MA NI PAD ME HÙM) (10 phút)
- TRÌ CHÚ ĐẠI BI (7 biến hoặc 21, 49, 108 biến)
- Nhất là CHÚ HỘ THÂN (UM BRUM HÙM) trì càng nhiều càng tốt, đi đứng nằm ngồi đều trì ra tiếng (đủ mình nghe) để hộ thân không bị mắc bệnh.
- Tụng kinh ĐỊA TẠNG (một tháng có 10 ngày trai nên ăn chay và tụng kinh Địa Tạng sẽ được tặng PHƯỚC, nghiệp bệnh sẽ được tiêu trừ nhanh chóng).

10 ngày trai là :

(Mùng một, mùng tám, mười bốn, rằm (15), mười tám, hăm ba, hăm bốn, hăm tám, hăm chín và ba mươi. 10 ngày trên đây là ngày mà các nghiệp tội kết nhóm lại để định là nặng hay nhẹ).

- Ra đường nên mang khẩu trang TỖ LÔ (được may bằng vải có in chú TỖ LÔ)
- Đầu đội khăn TỖ LÔ.
- Ngủ đắp mền TỖ LÔ.

Sau đây Bảo Đăng xin gởi đến cho Huỳnh đệ nào cần biết về sự phòng ngừa nhiễm bệnh và cách điều trị dịch CORONA VIRUS.

Chúng ta là người Á-đông, mỗi khi có những triệu chứng bệnh cảm cúm này, thường uống nhiều Vitamins C, uống nước chanh với mật ong, trà gừng chanh, bị nóng thì uống Tylenol, Zinc, Calcium (1800mg), xúc miệng bằng nước muối (không mặn quá) ngược cổ lên khò khò cho muối giết chết virus cảm.

Không được tắm, mà nên nấu nước xông mỗi ngày, gồm có :

1/- Hái lá quýt, lá cam, lá bưởi, lá huỳnh diệp, lá chanh, sả, dầu xanh.

Đậy nắp đun sôi 3 phút, mang vào phòng tắm, cởi quần áo ra, ngồi dưới đất trên tấm khăn, trùm dra lớn cho phủ hết đầu tới đất, không cho hơi lọt ra ngoài, mở nắp hé ra chút thôi, nhỏ hai giọt dầu xanh vào, giữ đầu thẳng, hít vào phổi, hà miệng to, mở nắp từ từ ra, dùng đũa để đảo lên cho hơi nóng tiếp tục phát ra, nhớ đem theo khăn nhỏ để lau mồ hôi, khi nào bớt nóng thì ngưng. Mặc áo vào trước khi bỏ dra ra, sẽ không bị lạnh. Tiếp tục xông mỗi ngày cho tới khi khỏe hẳn.

2/- Nếu cần tắm, đây là phương cách thứ hai tắm cho hết TRƯỚC KHÍ, ĐỘC KHÍ, TỬ KHÍ, ÂM KHÍ. Sẽ giúp cho người hết đau nhức, mệt mỏi quá mức.

- Vỏ quýt khô, vỏ cam khô, 1 trái chanh khô (*lát mỏng*) được phơi khô, một cây quế khô, một nắm trà khô (*loại nào cũng được*), 4 lát gừng tươi, ½ muỗng cà phê muối biển.

Đậy nắp đun sôi 4 phút, đem vào phòng tắm mở nắp hít mạnh vào phổi vài lần. Cho hết vào thau to hoặc thùng to thêm nước ấm vào nhưng vẫn giữ độ nước nóng, không làm phỏng da là được. Ngâm chân, ngâm đầu gối, hai bàn tay rồi sau đó xối tắm từ đầu tới chân cho hết nước là được. Tắm gội bình thường lại với nước ấm nóng. Trong khi xối nước thuốc nhớ niệm chú **ÚM RẨM....ÚM RẨM....ÚM RẨM** hoài cho tới xong.

Quý vị nên thử bài thuốc nhân gian của người Á Đông sẽ thấy hiệu quả ngay.

**Kể đến, một câu chuyện thật của Cô Phương ở Đức Quốc.
Đã bị mắc bệnh dịch CORONA VIRUS như sau :**

Ngày 1 : Cô cảm thấy đau cổ, ho khan (*không có đàm, không chảy nước mũi*) và rất là mệt.

Ngày 2 : Đầu bắt đầu nhức như búa bổ, hai mắt cũng đau nhức. Cả người mệt đuối, hơi thở đứt khoảng. Cô cố sức đi lấy muối pha với nước ấm xúc miệng vài phút, và lấy tỏi tươi nhai sống, uống thật nhiều nước trà ấm có pha với nước chanh và một một gói bột Vitamin C. Kể đó cô nhỏ thuốc vào hai mắt đang đau nhức.

Trưa hôm đó, cô lập tức gọi đường giầy khẩn cấp, và không lâu có người từ phòng thử bệnh dịch tới nhà. Sau khi khám xét xong họ cho biết cô đã bị nhiễm CORONA VIRUS nhẹ rồi. Họ đã đưa cho cô thuốc giảm nhiệt nóng là Paracetamol (*giống Tylenol của Mỹ*), và yêu cầu cô ấy phải tự cách ly tại nhà, họ sẽ tới khám mỗi ngày.

Tối hôm đó, cô mở sưởi cao hết số luôn, đồng thời mở sưởi của cái nệm trên giường tới 40°C (104°F). Cô cảm thấy người bắt đầu nóng lên, đầu nhức như búa bổ, hai con mắt đau không mở ra được. Cô vội uống thuốc giảm nhiệt và cố nằm im, nhiếp tâm niệm PHẬT, niệm QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT cầu gia hộ. Sau vài phút chợt nhớ tới mẹ, cô gọi về Việt Nam. Mẹ dạy bài thuốc nhân gian của người Việt mình đã áp dụng suốt trăm năm rồi, con nấu nước **XÔNG** đi.

Nghe lời mẹ dạy, cô ngồi dậy đi ra sau nhà hái mấy lá tắc, lá chanh, sả và vài giọt dầu xanh. Sau khi xông rồi, nguyên cả người đổ mồ hôi và nhiệt độ nóng đã hạ xuống, thật là kỳ diệu.

Ngày 3 : Tiếp tục xông nữa, cô cảm thấy khỏe hơn nhiều, nhức đầu đã biến mất tiêu. Bác sĩ tới khám, và quá ư là ngạc nhiên khi thấy cô ấy khỏe ra.

Mới hỏi : - *Ngoài thuốc của tôi đưa, cô có uống thuốc nào khác không ?*

Cô ấy cho Bác sĩ biết cô đã làm những gì...Bác sĩ trầm trồ khen và nói rằng :

- *Tôi sẽ đem công thức XÔNG này chia sẻ với bệnh nhân của tôi.*

Ngày 4 : Sau mấy ngày XÔNG đó, cô ấy đã khỏe hoàn toàn. Nên đã gọi cho Bác sĩ là cô không cần tới khám nữa.

Tóm lại,

Bài thuốc nhân gian của người Việt Nam mình thật là hay, không phải chỉ có một bài thuốc này, mà nước Việt chúng ta còn có rất nhiều bài thuốc khác cũng thật kỳ diệu, chữa lành được nhiều bệnh mà thuốc Tây chưa có được.

Bảo Đăng khi xưa cũng bị một nan bệnh mà Tây Y không trị được. Cũng nhờ vào bài thuốc nhân gian bí truyền đã chữa lành một cách tuyệt vời và hy hữu. Tới giờ cũng chưa hề thấy có ai biết trị liệu được phương cách này cả.

Trong thời gian bệnh dịch lan tràn, nên cẩn thận và nên uống mỗi ngày thật nhiều nước, uống ZINC, Vitamin C thật nhiều, Calcium 1800mg (*sẽ giúp cho phổi mạnh sức đề kháng*). XÔNG mỗi ngày cho tới khi thấy khỏe.

Đừng sợ hãi khi cảm thấy có những triệu chứng dịch này, nếu chịu khó uống thuốc liền, nấu nước xông lập tức, nghỉ ngơi, nhất là giữ TÂM BÌNH TĨNH, niệm nhiều QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT thì mọi việc dữ cũng sẽ hóa lành vậy.

Ghi chú :

(Trong nhà nên trữ nhiều chanh, gừng, sả. Mỗi khi ăn quýt, cam, bưởi, chanh nên để dành vỏ lại (phơi khô) để dành. Cũng nên trồng vài cây tắc, chanh, cam hoặc bưởi, trồng một bụi sả, để mỗi khi cần không phải chạy đi xin ai cả.)

Bảo Đăng luôn cầu nguyện cho tất cả những người đang mắc bệnh dịch CORONA VIRUS được mau lành và thế giới sẽ chóng tìm được phương thuốc (*thần dược*) để hóa giải nan bệnh nghiệp này, hầu giúp kinh tế của thế giới được trở lại bình thường.

Bảo Đăng cùng với cô Đăng Tịnh (*Alteration by Tâm*), đang may trên 2000 cái khẩu trang để biếu cho bệnh viện và những nơi đang cần.

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT

Nam mô ĐẠI TỪ ĐẠI BI, TÂM THANH CỨU KHỔ CỨU NẠN QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT MA HA TÁT, TÁC ĐẠI CHỨNG MINH.

Trân trọng.

BÁNH BÈO chay *Bảo Đăng* 2019

1 bịch Bột làm bánh bèo 400gr (hiệu nào cũng được)

(pha với 900gr nước, quậy đều, cho $\frac{1}{2}$ m cf muối).

Bắt nồi hấp lên đun sôi, cho 2 vỉ vào hấp 5 phút, lấy ra, dùng muống soup mức bột đã hòa tan vào vỉ, (hoặc đĩa nhỏ, hoặc chén), cho vào hấp chừng 6 phút. Để sẵn một thau nước lạnh lớn, lấy vỉ bánh ra cho vào nước lạnh ngâm. Cho 2 vỉ khác vào hấp 6 phút. Dùng dao nhỏ nạy bánh ra cho vào rổ để ráo. Cứ thế làm cho hết phần bột.

1 chén Đậu xanh không vỏ (ngâm nước nóng 1 giờ, đem nấu với $\frac{1}{2}$ m cf muối), tán nhuyễn mịn, mềm.

1 chén thịt chay băm khô (ngâm nước mềm, đem luộc sơ với ba lát gừng, $\frac{1}{2}$ m cf muối), bóp ráo, cho 2 m canh dầu xào khô, cho $\frac{1}{2}$ m cf hạt nêm, chút nước tương, chút muối, chút đường, chút dầu điều. Hoặc (xin) bã đậu xấy khô cho dầu điều, nêm gia vị. (thành tôm khô).

Dầu ngò rí (4 mc đậu đun nóng, băm ngò vào là được)

Tóp mỡ dòn (bánh mì cắt nhỏ chiên dòn, ướp chút hạt nêm, chút nước tương, hoặc dùng sườn non khô ngâm nước, luộc sơ với gừng, muối. cắt hạt lựu, ướp gia vị, chiên dòn). **Chà bông** (có thể mua đã làm sẵn).

Nước mắm (mua nước mắm chay, pha chế giống nước mắm mặn, có vị ngọt hơn một chút).

